

INGINERII DE LA „IANOȘ HERBAK“

În primul an după reforma învățământului, un tânăr sfios, venit de prin părțile mureșului, s-a prezentat la polițistul să dea examen de admitere. Greu îi venea să creadă că drumul spre învățământ se deschide și pentru el. Acum este inginer la uzinele „Ianoș Herbak“. Este un inginer prietenos, desținut. În anii noștri zeii de mii de tineri și-au realizat asemenea vise. Proaspeții absolvenți ai institutelor politice, alături de inginerii cu experiență, au pornit cu toată dragostea și încrederea lor de muncă să dezvolte, să construiască întreprinderile noastre socialiste. Era firesc ca și din rândul inginerilor să nu întârzie să apară diferite inițiative. Una dintre acestea o întâlnim acum la fabrica de strunguri din Arad, la uzinele din Cluj „Ianoș Herbak“, la „Industria Sime“ din Cimpia Turzii și în numeroase alte locuri. Inițiativa „fiecărui inginer să rezolve într-un an cel puțin o problemă tehnico-stiințifică“ a fost preluată de mulți ingineri.

Cum au început să studieze...

Nu se mai știe exact a cui a fost ideea. Poate a pornit de la spusele lui Gheorghe Mărineanu, inginerul șef — care cu fiecare prilej se adresa mai ales tinerilor:

— Oriunde veți lucra, în urma ta să rămână ceva folositor oamenilor și muncii.

Raționalismul care a condus la transpunerea în viață a inițiativei se poate vedea pe scurt astfel: în uzină sunt destule cadre cu pregătire superioară, sint destui ingineri cu experiență, de ce trebuie să așteptăm ca fiecare problemă tehnico-stiințifică să fie rezolvată de institutul de cercetări? Condiții de studii există deci, trebuie să învățăm a ne organiza mai bine ziua de lucru și timp pentru munca de cercetare vom găsi.

Și astfel inginerii de la uzinele „Ianoș Herbak“ din Cluj au hotărât în ul-

timele luni ale anului trecut să-și fi-zeze teme de studiu pentru anul 1961. Ing. Vasile Nagy, ing. Iancu Mureșan care are deja publicate 35 de lucrări de specialitate, au căpătat o bogată experiență în munca de cercetare. Dar până în acest an, fiecare lucra izolat. Ceilalți ingineri din fabrică nu știau ce teme se studiază și nu de puține ori unii din ei începeau să rezolve probleme pe care alții le aveau de acum rezolvate. De multe ori, absorbiți de munca de fabrică, inginerii rămăneau în urmă cu problemele tehnice curente și ale tehnicii noi. De aceea, inițiativa li s-a părut mai mult decât bine venită.

Teme de cercetare erau destule. Pe care s-o alegi? Într-o sedință de lucru, inginerii chimiciști, mecanici sau tehnologi în fabricarea încălțăminte au venit cu o mulțime de propuneri. Discuția colectivă i-a ajutat, însă, să aleagă temele care au interesat pe fiecare, dar care în același timp erau cerute de producție. Mai mult. S-a fixat și urgența rezolvării lor. Așa a luat ființă la uzina „Ianoș Herbak“ din Cluj planul cu cele 45 teme tehnico-stiințifice de cercetare pe anul 1961. S-a stabilit și un grafic de desfășurare a cercetărilor. Unde era cazul s-a fixat și colectivul care să rezolve tema. Antrenanți în această muncă sint și inginerii stagiați. De exemplu Ion Fodor și Eugen Sava. Lucrarea în colective alături de inginerii experimentați în munca de cercetare ca Martin Szekernyes și Iancu Mureșan.

Se pot da ca exemplu numeroși muncitori ingineri care dovedesc pasiune în munca de cercetare: Gh. Mărineanu, Gh. Iuga, Florian Marușca, Rodica Sirbu, Zoltan Barta, I. Fufezan și alții.

...și cum se rezolvă temele

De curând, într-o după amiază, în biroul inginerului șef s-a ținut o sedință de lucru. Erau prezenți inginerii, maeștrii din fabrică și muncitorii fruntași. Ing. Teodor Mureșan a terminat fazele de cercetare cele mai importante de la tema: „Stabilirea

condițiilor de uscare a pieilor de fete după apăsare și protejarea utilajului indicat pentru acest scop“. În sedință el prezintă soluțiile pe care le-a adoptat, vorbește despre literatura de specialitate care se ocupă cu această lucrare. Apoi încep discuțiile. Se fac observații, iar în concluzie autorului i se indică cele mai bune soluții.

Inginerul Iuga, șeful serviciului tehnic, ne explică cit de folositoare sint aceste discuții, ne vorbește despre scopul lor.

— Urmărim un dublu scop — ne spune dînsul.

— Vă ascultăm.

— Primul. Prin discuții, datorită cunoștințelor celorlalți participanți, autorul își completează documentarea, i se indică chiar noi căi de rezolvare. De pildă, ing. Fufezan a primit recomandarea de a cerceta printr-o cauză care determină apariția petelor de tînă și acțiunea bacteriană asupra pielii, în fazele anterioare prelucrării. În plus, pentru maeștrii și tehnicienii acestor reprezentări o posibilitate prețioasă de informare și de ridicarea nivelului lor profesional. După cum și experiența îndelungată a maeștrilor este un prețios ajutor pentru ingineri.

Primele rezultate

După mai bine de cinci luni de studii, din cele 45 de teme, 10 au și fost rezolvate urmînd să se aplice. Traian Chilian este inginer tehnologic la tăbăcăriile minerale. Una din temele pe care și le-a propus în acest an este „Stabilirea corelației între grosimea de spălit și fătuit al pieilor“. De acum tema este rezolvată și normele de lucru stabilite de inginer se aplică în producție.

Inginerul chimist Vasile Nagy, șeful laboratorului, lucrează de 15 ani în tăbăcării. El este autorul unei invenții brevetate în 1960 și autorul a numeroase inovații. În acest an, împreună cu inginerul Gh. Neciu, a reușit să stabilească rețetele unor soluții pentru un matrițel înaintea de vulcanizarea tăbăcilor de cauciuc.

În semestrul doi se va aplica în producție o altă temă rezolvată de inginerii Martin Szekernyes, Traian Chilian și tehnicianul Iosif Cipkes. Ei au stabilit fabricarea unor sortimente noi din piei de porcine pentru îmbrăcăminte, velur pentru papuci, sau căptușeli albe.

În munca lor inginerii se folosesc de tot ce indică nou revistele de specialitate din țară și străinătate. La cabinetul tehnic se indică și se pregătește documentația, se traduce chiar materialul necesar fiecărei teme.

„Microbul“ muncii de cercetare, după cum se exprimă unul din inginerii de la „Ianoș Herbak“, a pătruns adînc în rîndul inginerilor și tehnicienilor din diferite întreprinderi, ajutîndu-l să fie în pas cu ceea ce este nou în tehnică. Fiecare temă rezolvată aduce o contribuție valoroasă în ramura de producție unde ea se aplică.

ELENA PAVELESCU

Participanții la seminarul internațional „Statutul femeii în dreptul familiei“ au făcut în cursul dimineții de ieri o vizită prin Capitală. În clișeu: O parte dintre participanții la seminar în fața complexului studentesc din Bulevardul 6 Martie.

Foto: NICU VASILE

INSTANTANEE

La prînz...

„Lista de mîncare“ este la urma urmei un fel de radiografie a unității de alimentație publică și lectură ei, e firește, edificatoare.

— Ce doriți să serviți la masă? Cetățeanul citește, se hotărăște și în sfîrșit își alege mîncarea preferată. Să vedem deci dacă doleanța lui este respectată în sezonul de vară în restaurante. N-ai nevoie de nici un fel de perspicacitate pentru a trage concluzia că în această perioadă odată cu apariția legumelor și zarzavaturilor, consumatorul este amator ca în deosebi să găsească preparate asortate, în concordanță cu produsele existente pe piață. Așadar să ne potrivim cazul la ora 13 și să vedem cum se servește prînzul în unitățile de alimentație publică.

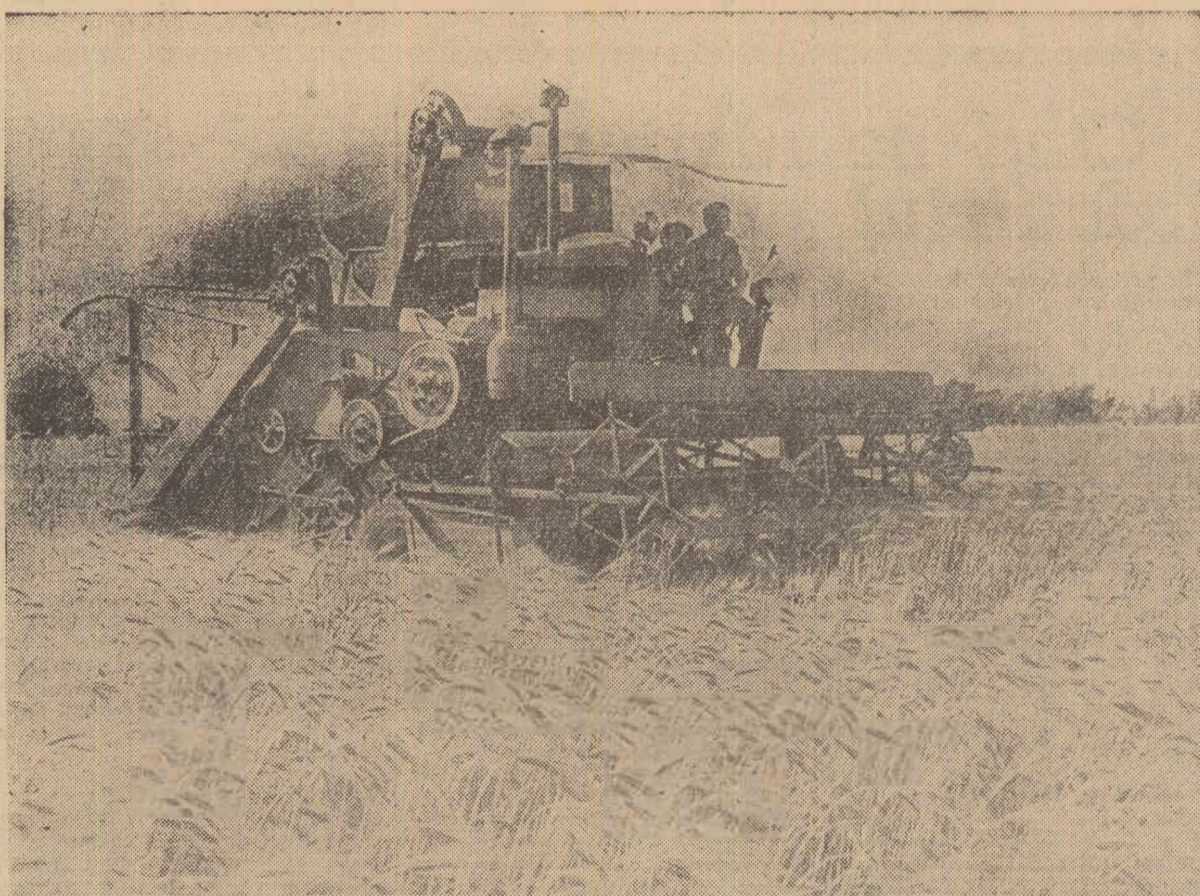
Există un bun obicei în ultima vreme ca în majoritatea restaurantelor să fie afișată „specialitatea zilei“. Dar ce te faci de pildă la restaurantul „Zori de zi“ de pe bulevardul Republicii atunci cînd constăți că acum, în luna Iunie, specialitatea zilei este aproape invariabil „tocană de pui“ sau sarmale de porc. Se pare că la organizația comercială locală din care face parte această unitate, vara este încă în restanță.

Cu totul alta este situația la restaurantul „Polena“ de pe bulevardul 1 Mai, pendinte de I.A.P. Kiseleff unde găsim remarcă o mare varietate de mîncă-

ruri preparate pe baza legumelor și zarzavaturilor de sezon. Sint aici din abundență mîncăruri de varză sau de mazăre, de cartofi noi sau de fasole verde. Aceasta înseamnă că acolo unde există spiritul gospodăresc și atenție pentru cerințele consumatorilor, cetățeanul are la dispoziție un meniu variat și plăcut. Și la pensiunea „Bulevard“ de pe bulevardul Bălcescu există preocuparea pentru asigurarea unor mîncăruri de sezon. Lectura listei este semnificativă: „cremă de supă de conopidă“, „purcel cu mazăre sau varză“, „trîmbur cu cartofi noi“, „salată de roșii cu castraveți“ etc. Dar aici, curiozitatea apare sub altă formă. De pildă, după ora 14, mîncărurile de sezon dispar ca prin farmec și în consecință consumatorul este pus în situația să fie servit cu aceeași clasă tocănească. Se cere deci o mai atentă cercetare a cererilor consumatorilor pentru ca în meniul cotidian să fie incluse tocmai acele produse des solicitate. De asemenea este de dorit ca meniul fix să fie servit de la ora 13 și să nu se creeze înțîrzieri la bugetul „Universității“, punîndu-se cetățeanul în situația de a pierde timp în mod inutil.

„Mîncărurile de sezon“ trebuie deci să stea mai mult în atenția organizațiilor comerciale locale pentru ca consumatorii să aibă la dispoziție un meniu adecvat dorințelor lor.

T. DUMITRU

În comuna Cetate din părțile Calafatului, grîul s-a cînt. Mecanizatorii de la S.M.T. Obîrșia au și început să-l recoltaze. În clișeu: Vasile Zavrăgiu, în timpul lucrului.

Foto: AGERPRES

Au terminat recoltatul orzului

Într-o seamă de gospodărie de stat din regiunea București, strîngerea recoltei de orz este în plină desfășurare. Pînă în prezent s-a recoltat orzul de pe o suprafață de 1.134 hectare. Unitățile din Pietroșani și Asache au terminat această lucrare. Suprafețele importante au fost secerate în gospodăriile de stat Călărași, Oltenița, Dragalina, Bordsani, Bucești și altele. La gospodăria de stat Pietroșani s-a obținut o producție medie de 3.000 kg. orz la hectar.

Pe alocuri — la gospodăriile de stat Dragalina și Mavrodin — a început recoltatul grîului din solurile precoce.

A treia cursă aeriană internațională

Începînd cu data de 1 Iulie a.e. TAROM dă în exploatare a treia cursă aeriană internațională pe ruta București—Viena—Zürich—Paris. Cursă circulară în fiecare sîmbătă sub numărul R.O.-2109 cu plecarea din București la orele 7.35, sosirea la Viena la 9.35, plecarea din Viena la 10.20, sosirea la Zürich la 12.35, plecarea din Zürich la 13.20 și sosirea în Paris la 15.10.

Inapoierea se face în fiecare duminică cu cursa R.O.-2110 Avionul pleacă din Paris la orele 11.00 sosind în Zürich la 12.35. Plecarea din Zürich are loc la 13.20, sosirea în Viena la 15.35, plecarea din Viena la 16.20 și sosirea în București la orele 20.20.

Orele sosirilor și plecărilor sint scoțite în funcție de ora locală a fiecărui oraș în parte.

Au salvat instalația rafinării

FLOIEȘTI (de la corespondentul nostru). — Petroliiștii din schimbul II de la Rafinăria nr. 2 Floiești munciau obișnuit în secțiile întreprinderii. În jurul orei 16, din cauza uzurii forțate a materialului, conducta principală a instalației de cracare termică a cedat pe o porțiune îngustă. Indată, vaporii de benzină și motorină la o temperatură de 360 grade,

în contact cu atmosfera s-au autoapins, producînd incendiu. Flăcările amenințau întreaga instalație a rafinării.

În fața acestui pericol, petroliiștii instalației, cu pricina în frunte cu muniștii Potre Radu, Dumitru Anastase, ing. Ion Popescu, au sărit toți ca unul să salveze instalația. Petroliiștii sfidînd flăcările mistuitoare au izolat utilajele din apropierea incendiului prin jeturi continue

de apă. În ajutorul lor au sosit pompierii rafinării.

Dînd dovadă de mult curaj, petroliiștii au reușit să stingă incendiul în numai 40 de minute și să salveze de la pericol întreaga instalație de cracare a Rafinării nr. 2. Pentru curajul și fapta lor de eroism, petroliiștii participanți la acțiunea de stingere a incendiului au fost citați pe întreaga rafinărie.

Simbătă, ora 3 și jumătate. Trenul cu excursioniști și-a completat toate cele 1450 de locuri. Oamenii ai muncii de la fabricile „Kirov“, „Metal-Globus“, de la I.T.B., de la I.T.B., și altele întreprind, pleacă împreună cu familiile lor la Predeal. Vor face excursii la Trei brazi, pe Clăbucet și Cioplica, vor petrece un minut sfîrșit de săptămînă. Dar, înainte de plecare, un cîntec.

Foto: NICU VASILE

Recitîndu-l pe Gorki

Eusebiu Camilar

De multe ori recitirea unor cărți egalează emoția reîntîlnirii cu ființe scumpe, sau cu reîntoarcerea în locuri de neuitat.

Avînd a grăi zilele acestea, la o adunare, despre Maxim Gorki, m-am apucat să-i recitesc cartea cea mai scumpă pentru mine, romanul „Mama“ citit într-oară demult, în copilărie. De la primele pagini m-am întîlnit cu vechile emoții, simțeam cum revine o lume copleșită de simțămînta puternică, de lumini și umbre, de bucurii și tristeți profunde. Îndată mi-am adus aminte de prima lectură, din anii de demult și de emoțiile simțite atunci. Le revopesc acum.

Imi aduc aminte că era o primăvară frumoasă. Cînd se arăta soarele, se vedeau pădurile și frunzișurile proaspete păreau acoperite de ceață fantastică. O clipă se arătau munții în ceturi și în fumuri. Tatăl meu își cârpea opinciile și mama cînta înec pe lingă vatră, parcă spunînd desenele asupra bășii cu hribi. Deodată s-a deschis ușa. A intrat un unchi de-al meu, cărturar de pe la noi. Era scund, Gardina pălăriei lui mari era scutită, pleostită și frîmțită parcă, purtînd în ea vînturile de afară.

Tată s-a luminat la față, mama a stat din descîntarea bășii și a rostit:

— Vai, cită bucurie!

— Așa e, nu ne-am văzut de-un car de vreme, a rostit tatăl meu și parcă îl văd și acum, rîzînd zăpăcit, cu opinci în mînă.

— Tată, mă trăiesc... a răspuns unchiul și după ce și-a scos pălăria, i-am văzut fața frumoasă, ochii luminoși îndreptați spre mine.

Destul că după aceea, abia-mi mai zăream părinții și pe unchiul meu Spiridon, prin aburul bășii cu hribi. Mîncam în tăcere, i-am auzit vorbind. Mai tîrziu unchiul a scos o carte și a citit despre o inimă de femeie, fierbîntă ca lacrimile și ca singele și ca pămîntul la cîntul grîului. Cu cît citea, obrazul aspru al tatălui devenea blînd și bun și în răstimpuri el spunea cu glas scăzut:

— Ei, da, da, inimă blîndă de lacrimi, inimă fierbîntă!

Mama sta rezemată de horn. Torcea și fusul zbirnic, iar de pe obrazul ei dispăruseră griile și tristețile și era obrazul ei atît de tînăr și de bun, ochii îi păreau atît de blînzi, încît mă uitam în ei ca-ntr-un cer cu toate fețele deschise. Aveam sentimentul că inima fierbîntă din carte se strecurase într-un fluid binefăcător, în casă, în lucruri, în ființa noastră, în aburii și flăcările focului tot mai domol. Parcă mama Nilova se desprinsese din rînduri și o simțeam printre noi, ca pe o ființă vie, o prietenă cum n-am mai fost niciodată alta pe lume. Așa a coborît atunci la noi în casă eroina lui Gorki, buna mamă Nilova, inimă fierbîntă. Spunea unchiul după ce a închis cartea și după ce a stat mult pe ginuri:

— Nu știu cum, comeni buni, dar parcă e o carte fermecată. Te pomenești punîndu-ți întrebări, chinîndu-te să afli tîlcul lucrurilor, te pomenești mereu întrebîndu-te...

Și a adăugat după un răstimp de liniște:

— Simt că porcă sint al om, Mereu mă întreb și mă tot întreb.

Tată l-a răspuns arătînd spre mine: — Las-o la noi, să ne-o mai citească din cînd în cînd, spiridușul de pe horn.

Unchiul Spiridon și-a pus pălăria pe cap, Gardina se uscase, dispăruseră din ea vînturile. A spus din prag: — V-a las, dar să aveți grijă! Apă-roti înima mamei...

Cred că nimeni din casă nu a înteles atunci tîlcul acestor cuvinte.

Într-o bună dimineață s-au luat coturile și pădurile erau împănate de acoperișurile multicolore de cetăți fantastice. Mi-am reluat primul rang al copilăriei mele, rangul de vîcar la popă... M-am întors în cîmpurile zărilor în dimineața zărilor.

Cum am prins a citi cartea, lumea a început să capete alte înțelesuri. Văzduhul era ca un clopot transluce, sub care toată pămîntul mai bun, mai blînd. Șesurile, dealurile noastre domoale, totul se acoperise de o lumină blîndă, binefăcătoare, ca zimbul mamei. Parcă toată inima ei și-ar fi revărsat razele calde peste întreg pămîntul, ca un alt soare, alcătuit din fluidurile nobile ale tuturor inimilor omenești. Încetul cu încetul mi-au răsunat cele dintîi întrebări despre lume. Stam pe dîmb cu capul în mîini și priveam depărtarea. Am devenit tăcut, apăsător de o maturitate pretimpurie. Cum se făcea ziua, porneam cîndul popesc pe sub clopotul văzduhului și abia așteptam să ajung la pascătoarea de la Săratu, și iar să mă adîncesc în lumea copleșită de inima fierbîntă...

Așa s-a petrecut prima întîlnire cu cartea nemuritorului Gorki,

REPORTAJ DE SEZON

PE LITORAL

Litoralul cu stațiunile lui și-a deschis porțile. O nouă serie de oameni ai muncii se bucură din plin de mare, soare și nisip: peste 6000 la Eforie, alți 12.000 la V. Roșită, 3000 la Techirghiol și așa mai departe.

Cum își petrec timpul și ce condiții li s-au asigurat, sint cîteva lucruri demne de cercetare. Iată aflate de la oamenii muncii veniți la odihnă și tratament, unele impresii, păreri și... sugestii.

În primul rînd o apreciere generală: litoralul e și mai frumos ca pînă acum. Sint multe noutăți pe care le oferă și în acest an, Șoseaua dintre Constanța și Vasile Roșită — cu trei metri mai lată ca anul trecut — e una dintre acestea.

Dar să intrăm în Eforie. Încă înaintea de a ajunge în centru te impresionează, prin înălțime ca și prin strălucirea ușoarelor ferestre încadrate în rame de otel, noul palat destinat poștei și telefoanelor. Aici, la parter, din sălile spațioase, așezat la mesele vii colorate, înconjurat de scaune și fotolii îmbrăcate în material plastic, poți trimite celor rămași acasă vederi sau scrisori cu gîndurile și impresiile zilelor de concediu.

Să-ți faci ora prînzului. Intrăm într-una din numeroasele cantine: nr. 9. Cei așezați la masă mînhănc cu poftă. Meniul: ciorbă țărănească, chifle-lute cu sos și prăjitură. Teodor Alexandru de la blîndingul din Hunedoara era la masă cu un muncitor de la „Steagul Roșu“ din Brașov. Avem numai cuvinte de laudă.

— Mîncarea e variată și bine pregătită. Sintem foarte mulțumiți. Douăsprezece zile de odihnă, douăsprezece meniuri: aceasta este principul la cantinele din Eforie. E un progres față de anul trecut. Și față de anul de ordin estetic: pentru ospătările care servesc masa — de altfel rapid și conștiincios — halatele albastre deschis dimineața, roz la prînz și negre cu șorțuri albe seara.

Din noianul de păreri bune am reținut o propunere: masa de duminică seara să se servească la cerere, rece. Asta pentru a rămîne mai mult timp liber pentru eventualele plimbări și vizionări de spectacole la Constanța. Vizionînd cantinele ne-am gîndit la o sugestie: de ce nu s-au inițiat aici la cantine un schimb de experiență pe tema ordinii și serviciului conștiincios cu responsabilități diferitele unități T.A.P.L. și I.A.P.L. de pe litoral? Aceștia din urmă ar avea multe de învățat. Să la parte și cei de la brașov, „Neptun“ din Eforie, de pildă, unde curățenia — mai ales la cofetă-rie și berărie — nu e pe măsura categoriei I a localului și unde nu

Celerii și-au realizat planul semestrial

Celerii și-au îndeplinit planul pe primul semestru la transportul de mărfuri, cu 12 zile înainte de termen. Pînă la data îndeplinirii planului semestrial, pe rețeaua căilor noastre ferate a fost transportat un volum de mărfuri aproape egal cu realizările din întreg anul 1960. Această realizare a fost obținută în-deosebi pe seama îmbunătățirii indicilor de exploatare a materialului rulant. În unitățile de mișcare s-a extins întrecerea pentru utilizarea mai bună a capacității de încărcare a vagoanelor, iar acțiunea de remorcare a trenurilor cu tonaj sport a cuprins aproape toate depourile de locomotive din țară. În luna mai, de pildă, fiecare tren a transportat, în medie, un tonaj mai mare cu 38 tone față de plan. Viteza comerclă-ia a trenurilor de marfă a crescut în acest timp cu aproape 4 la sută, iar prin îmbunătățirea rulaajului au putut fi încărcate în plus, cu același parc cîte 500 de vagoane pe zi. (Agerpres)

Un nou funicular pus în funcțiune

La exploatarea forestieră din parcul Tomnatec, regiunea Maramureș, a fost pus în funcțiune recent un nou funicular pentru scosul lemnului din pădure. Acesta este cel de al 30-lea funicular instalat în exploatarea forestieră de la începutul anului.

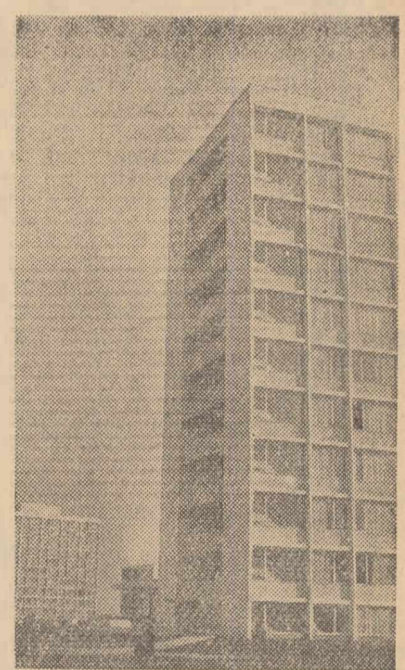
Toate funicularele au fost fabricate în țară. Cu ajutorul lor, în fiecare an pot fi scoși din pădure circa 700.000 m.c. de bușteni. (Agerpres).

Minerul de calitate cit mai bună

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Urmărind ca să obțină minerul de calitate cit mai bună, un grup de mineri de la Întreprinderea minieră Telluc a pornit de cîteva luni întrecerea socialistă sub lozincă „Nici-un vagonet de minerul rebutat“. În această întrecere s-a antrenat majoritatea brigăzilor de la întreprinderea amintită.

Prin folosirea unor metode mai bune de pușcare și prin alegerea gîstului cu mai multă grijă, ei au reușit să îmbunătățească calitatea minerului și să trimită furnizorilor minerul cu un conținut mai bogat în metal. O perioadă îndelungată brigada condusă de Ion M. Popa n-a rebutat nici un vagonet de miner.

Exemplul minerilor din Telluc este urmat și de alți mineri din regiunea Hunedoara. La Ghelar lozincă „Nici-un vagonet de minerul rebutat“ a devenit un obiectiv principal al întrecerii, iar în ultima vreme o serie de brigăzi de la Lupeni, Urzicani și din alte mine ale Văzii Iuliei urmăresc ca să nu rebuteze nici un vagonet de cărbune.

Blăcul cu zece etaje de la Mamaia

Găsești decît un singur fel de înghetată și de loc suc de fructe. Ce este curățenia, ar avea de învățat și cei de la bugetul gării din Eforie sau de la restaurantul din Mangalia.

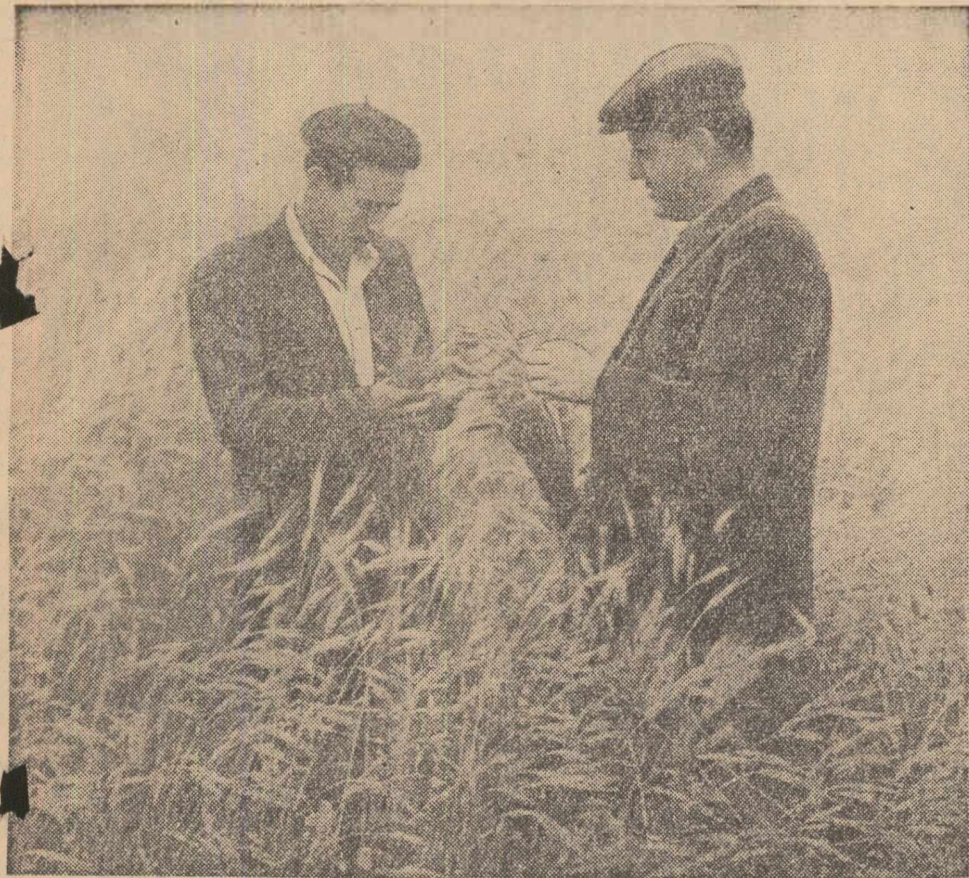
E după amiază. La cluburi și la punctele culturale au început să se adune iubitorii de lectură, de șah sau de remii. Unii sint pe terenul de sport întrecîndu-se în meciuri amicale. De ce nu s-ar organiza însă și concursuri de înot și sărituri? Pentru că bazinul de la Eforie, care oferă aceste posibilități, e uscat ca în palmă.

Ce facem seara? Programele în general bogate și interesante ale cluburilor și punctelor culturale ale teatrelor de vară și cinematografele ne stînjesc alegerea. Optăm pentru un cinematograful. Aici surpriză: rulează „Portretul unui necunoscut“. Grădina e aproape goală. E și normal. Filmul a rulat în toată țara. Să regrețăm conferința de la punctul cultural nr. 3? Nici de cum. Din relațiile celor prezenți aflăm: conferințiarul anunțat a lipsit. A fost înlocuit cu altul. A vorbit 45 de minute. Neinteresant și confuz. Un concurs instructiv, o recenzie sau o audiere muzicală stînt de preferat unei conferințe lungi și plictisitoare.

Ne întoarcem la Constanța. Am petrecut pe litoral o zi plină de evenimente. Am cules așa cum ne-am propus — păreri, impresii, sugestii.

SONIA MARCARIAN
Correspondentul „Romniei libere“

TOATE GOSPODĂRIILE COLECTIVE LA NIVELUL CELOR FRUNTAȘI!

Frumos a rodit anul acesta grâul la Gighera. E înalt în pal și cu spicul cîlt vrabia. În adierea domoală a vîntului, lanurile se undulesc ca o mare de aur. Călin Oprea, președintele, împreună cu Valeriu Cîrstoiu, agronomul gospodăriei, au venit să vadă cînd trebuie început recoltatul.

— Mergeți către Dunăre?
— Da.
— Atunci ar fi bine să vă opriți dincoace de baltă.
— Și dacă trecem și dincolo?
— De! S-ar putea să nu prea aveți ce vedea.

Asemenea sfaturi ni s-au dat și la Segarcea, și la Gîngiova, și la Zăvalu. Dar ele n-au avut asupra noastră alt efect decît acela de a ne ațîța curiozitatea. Și dacă la început nu ne pusesem în gînd să mergem și „dincolo” acum voiam negreșit s-o facem. Și-am făcut-o. Trebuie să spunem că nu ne pare rău cituși de puțin. Să povestim însă lucrurile pe care le-am aflat. Balta Nedea — la ea se refereau interlocutorii noștri — acoperă cu apele sale o întindere de cîteva mii de hectare aproape de vărsarea Jiului în Dunăre. Pe malurile ei se află două gospodării colective: „dincoace” e cea de la Gighera, „dincolo” cea din Nedea. Vecinătatea le-a făcut să

semene, în ceea ce privește posibilitățile, cum spune poetul:

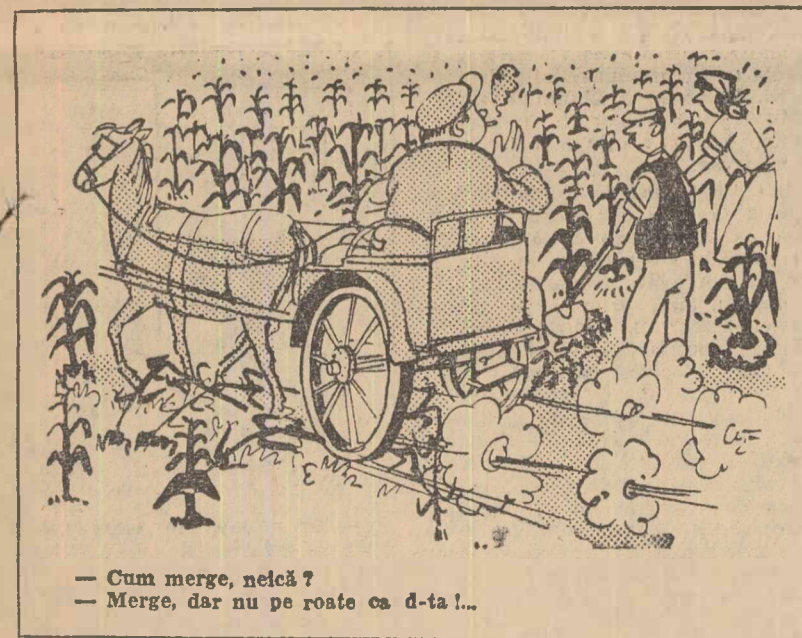
„Ca doi brazi într-o tulpină
Ca doi ochi într-o lumină”.

Au supraviețuit la fel de mari de pămînt: cam cîte 2.000 ha. fiecare. Un grup de specialiști care a trecut cu un an în urmă prin partea locului a ajuns la concluzia că în ceea ce privește calitatea terenului nu-i nici o deosebire între ele; tarlalele amfndurora au 75 la sută cernoziom, 15 la sută aluviuni și 10 la sută nisipuri. Pot să pună deci cu aceeași sorți de izbîndă cereale, plante tehnice, culturi furajere, legume, viță de vie. Faptul că se află în apropierea apei le avantajează în egală măsură în creșterea vitelor și în cultivarea orezului. Pe scurt, în ceea ce privește condițiile, sînt ca două surori. Cînd vine vorba însă de felul în care și-au dezvoltat producția, lucrurile se schimbă.

Pămîntul e pîrtinitor?

Așa s-ar părea. În orice caz, timp de mai mulți ani, el l-a răsplătit în mod diferit pe membrii celor două gospodării. Preferințele sale s-au îndreptat înspre colectivitățile din Gighera. În 1958, în 1959 și în 1960, acestea au dobîndit la grîu și la porumb uneori cîte 300 de kg., alteleori

cauza nu se poate ara peste tot. Treaba asta urmează să se facă primăvara. Or asta înseamnă că apa care s-ar fi putut păstra în pămînt se pierde. Unde mai pui că, ocupați cu aratul, oamenii nu pot să facă la timp nici semănatul. Și alte munci suferă aici.

— Cum merge, neică?
— Merge, dar nu pe roate ca d-ta!...

cîte 400 de kg pe hectar mai mult decît vecinii lor de la Nedea. În aceeași perioadă, cîmpăna cîntarului a înclinat tot în favoarea gigherenilor la floarea soarelui cu 200 kg. socotit pe hectar, iar la sfecla de zahăr cu aproape 3 tone. Cum de s-a întîmplat așa? A devenit oare pămîntul celor de la Gighera mai bun, mai fertil? Da, a devenit. Și asta, datorită colectivităților. Ei s-au deprimat în fiecare an să-și îngrașe ogoarele. Numai astă toamnă au dus gunoi pe mai bine de 50 de hectare. Pe vreo 450—500 de ha. au fost apoi împîrștiați azotați și superfosfați. Dincolo, la Nedea, oamenii nu prea s-au omorît cu firea să dea pămîntului ce-i trebuie. „Las” că și așa rodește”, și-au făcut ei socoteala. Astă toamnă n-au dus decît vreo 20 de care de gunoi la cîmp iar îngrășămintele chimice, tirziu comandate și tirziu sosite, au fost depozitate undeva pe lîngă grajduri și uitate acolo.

Dar nu numai atît. Și în felul de a lucra al colectivităților se observă o diferență. Cei de la Gighera și-au creat, cum se spune, stilul lor. Pînă la sfîrșitul lui octombrie, tractoarele S.M.T.-ului de la Bîrcă le ară toate pămînturile la adîncimi de 25—30 de cm. Peste iarnă brazdale se înmîbă cu umezeală și devin pufoase ca pîinea. Primăvara, ogoarele sînt lucrate cu polidiscul și cu cultivatorul. Semănatul se face în perioada cea mai potrivită iar de prîștit, toate culturile care au nevoie sînt prășite de cîte 3—4 ori. Oamenii au ales cu mare grijă soiurile de plante în așa fel încît ele să se potrivească cu solul și cu clima de acolo. Alături, la Nedea, nu s-a format încă un asemenea stil de muncă. Toamna se întîrzie desori cu tăiatul coccenilor de porumb și din această

Lucrurile pe care le-am înfățișat nu sînt deloc întîmplatice. Nu vin din vînt. Ele se datoresc în mare măsură felului în care li îndrumă pe oameni agronomii din cele două gospodării. La Gighera lucrează un inginer harnic și sirguincios, pe nume Valeriu Cîrstoiu. Cînd am intrat în biroul acestuia am avut impresia că am nimerit într-un laborator. În dulap ca și pe mese se aflau fel de fel de aparate.

— La ce vă folosec, l-am întrebant.
— Au o dublă întrebuintare, ne-a răspuns Pe de o parte îmi slujesc la observațiile pe care le fac iar pe de altă le întrebuintez ca materiale... pedagogice. Văzîndu-ne cîl privim cu mirare, inginerul a dat explicații. Astă iarnă au funcționat în gospodărie trei cercuri agrotehnice pe care le-au urmat zeci de colectivități. Și iată că priceperea lor a crescut. Dar inginerul nu se mulțumește numai cu atît. Zilnic merge la brigăzi, mereu e în mijlocul colectivităților și vede cum lucrează fiecare. Și dacă observă că cineva nu execută un lucru ca lumea, pune chiar el mîna și-i arată cum să facă. La Nedea se află tehnicianul Floarea Rotaru. Și în această gospodărie s-a organizat un curs. Dar tehnicianul „a uitat” să țină de vreo cîteva ori lecțiile așa că oamenii și-au văzut de alte treburi. Semnificativ în ceea ce privește atitudinea acestui om față de îndeplinirea obligațiilor sale mai este și un alt fapt. Cînd merge pe cîmp să „îndrume” pe colectivități, l-l lene să se coboare din șaretă. Trece cu ea de-a dreptul prin porumb și de la această înălțime binevoiește să dea... indicațiile pe care le are de dat. Este pămîntul pîrtinitor? De bună seamă, dacă știți să-l „pîrtinești” și tu pe el.

Rața-noată-n balta mea

Cînd ne-am oprit la Gighera, echipa artistică a gospodăriei pregătea un spectacol la cîmin. Ne-am dus să vedem și noi. După ce cîntăreții au interpretat cu mult temperament melodii oltenesti, au urcat pe scenă

dansatorii. Prezentatorul a anunțat că vor juca o „horă cu strigături”. Îndată ce s-a ridicat cortina iar lăutarii au început să „zică” din arcus ne-am dat seama că nu era altceva decît străvechiul dans al raței. Stri-

găturile erau însă puțin modificate. Iată una:

„Foale verde și-o lălea
Rața ici, rața colea,
Rața-noată-n balta mea
Cu răjoii după ea
Și bobocii alături”.

Lîngă noi stătea Călin Oprea, președintele gospodăriei.

— Au cam schimbat textul...
— Păi l-au potrivit după realitate, a răspuns el surzind cu înțeles. Atunci nu stiam la care „realitate” făcea aluzie. Mai tîrziu însă, am priceput. Cum la Gighera, apa aproape că intră în casă, colectivitățile au început încă de acum cîțiva ani să crească o sumedenie întreagă de rațe și de găște. Pajistea lor dinspre Jiu și dinspre baltă e plină, de primăvara pînă toamna, de orășanii.

Dar colectivitățile din Gighera nu s-au oprit numai la păsări. Ajutați de stat care le-a acordat credite de sute de mii de lei și-au creat și alte ferme. Vacile sînt la 45 la mîre cîntăre. În 1958 aveau 49. Iată însă că numai peste un an le-au dublat numărul, iar peste doi au ajuns aproape să-l tripleze. În prezent, numărul vacilor și al juncilor trece de 200. De asemenea se cresc numeroase vițele. Apoi, balta e un adevărat rai pentru porci. Așa că oamenii au început să promoveze și această specie. În 1958 aveau 70 de porci, în 1959 140, iar acum au peste 600. N-au fost uitate nici oille. Turmele gospodăriei au crescut întocmai ca volnicul din povești. În 1958 numărău 600 de capete, în 1959 — 1600, pentru că în prezent s-au ajuns la 2300.

A avea vite, e un lucru bun și necesar. Cu o condiție însă: să nu uiti să le porți de grijă. N-au uitat nici oamenii din Gighera. Pentru vite, ei au creat o puternică bază furajeră. Au semănat cîteva sute de hectare cu porumb pentru siloz, au cultivat lucernă, seacă furajeră. Vaca face tabere pe pîșunea din lunca Jiului, unde crește iarba grasă și deasă. Deosebit de atenți au fost colectivitățile cu adăposturile. Anul trecut s-au făcut aici — folosindu-se aproape numai materiale locale — două grajduri mari, un silaj, niște puier-nițe, o îngrășătorie. Acum se lucrează la alte două grajduri, precum și la încă vreo cîteva acareturi. Conducerea gospodăriei a repartizat la ferme oameni cu dragostea de animale. Pentru instruirea acestor colectivități s-au ținut în fiecare an cursuri speciale. Și dacă au hrană destulă, adăpost bun și sînt îngrijite cu trageri de inimă, animalele nu pot să nu mulțumească pe colectivități. Văcile dau anual circa 2.000 litri de lapte fiecare, oille cîte 2,5 kg. de lînă, iar scroafele cîte 14 purcei la două fătări.

Să trecem acum la colectiva din satul de alături. Aici n-am mai auzit strigătura potrivit căreia rața s-ar simți bine în baltă. De ce oare? Păi e simplu. Deși pare surprinzător, multă vreme consiliul de conducere al gospodăriei din Nedea

Colectivista Ioana Bocca, de la Gighera, este una dintre cele mai bune îngrijitoare de vițel. Iată-o dîndu-le porția de lucernă.

n-a tras nici o concluzie din faptul că lîngă sat se află atîta apă. N-a promovat creșterea rațelor sau a găștelor. Dar nici alte specii de animale nu s-au bucurat de atenția cuvenită. În 1958, în staulele gospodăriei se aflau doar cinci vaci și 250 de oi. Ulterior, numărul vitelor a prins să sporească și aici. În 1960, gospodăria avea 85 de vaci și peste 2000 de oi. A început să se crească și porci, efectivul lor ajungînd la 440. Aceste cifre nu oglindesc însă posibilitățile gospodăriei.

Cîteva cuvinte despre grija față de animale. Însă, la Nedea se spune, mai ales despre vaci, că s-ar ține cu „apă, pale și... bătaie”. De cînd s-au înscris în gospodărie, oamenii au mai citit cărți, au mai stat de vorbă cu ingineri, așa că și-au schimbat părerea. Totuși, se mai observă încă o oarecare indiferență față de vite. Iată, anul trecut, nu s-a lucrat destul de repede la construi-

rea adăposturilor și cînd a dat zăpada ele se aflau neacoperite. Zile în șir, vacile au trebuit să zgribulească sub cerul liber. Se înțelege că aceasta numai bine nu le-a făcut. Sau încă un fapt. Gospodăria are chiar lîngă Dunăre niște loc de pășunat. Dar în fiecare an vin apele și-l mîlesc de nu rămîne fir de iarbă pe el. Ștîndu-se acest lucru s-ar fi putut crea în altă parte un conveier verde unde vitele să aibă pe timpul verii hrana de trebuință. Dar nimeni nu s-a gîndit la asta și cînd pîșunea e inundată se apelează la furajele care ar trebui lăsate pentru iarnă. Nici îngrijitorii de animale n-au fost aleși cumsecade. Vita, dacă nu ai grijă de ea, nici ea nu are grijă de tine. La Nedea, în 1960, s-a înregistrat o producție de numai 1200 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. În același an s-au tuns de pe oi cîte 2,3 kg. de lînă, iar de la o scroafă s-au dobîndit cîte... cinci purcei.

Mărin și autocamioanele

Vă mai aduceți aminte de o îndelungă vreme pe care o aveau cîndva oltenii? În fiecare an, deobicei toamna, își luau desaga cu mere, ori bota cu tuică de dade în spinare și plecau la oraș. De pe atunci a rămas cîntecul care începe așa:

— Mărine dă unde vii?
— Dă la țîr, dă peste Jiu.

Și astăzi oltenii se duc — firește — peste Jiu la oraș. Dar n-am mai văzut pe nimeni cu desaga în spi-

te valorificările, vor fi deci și ele mai mari. Se vor vinde statului 12 vagoane de grîu și alte 12 de porumb, 182 de vagoane de sfeclă, lapte, lînă, orez și 220 de porci îngrășați. De pe produsele contractate se încasează în fiecare an frumoase sume de bani. Ele fac să crească conținutul veniturilor gospodăriei. În 1959, acestea s-au ridicat la 1.951.000 lei, anul trecut au depășit 2.700.000 lei, iar acum vor atinge 3.362.000 lei. Cine are bani îi dă mîna

Brigadierul legumicol Gheorghe Lupu, împreună cu colectivitățile Ioana Năstase, Mirela Ion și Tudora Dogaru, la îngrijitul culturilor de varză.

nare. Pentru transport se folosesc autocamioane. Cei de la Gighera au trei asemenea mașini nou-nouite. Vara și toamna sînt încărcate și o pornesc pe Jiu în sus. Gospodăria contractează cu statul diferite produse. Ce nu vinde ea? Anul trecut a valorificat în acest mod 92 vagoane de sfeclă de zahăr, 10 vagoane de floarea soarelui, 10 de grîu, 9 de porumb. A vîndut și multe produse de la animale: cîteva vagoane de lapte, lînă, precum și 200 de porci îngrășați. Colectivitățile, folosind cu pricepere condițiile pe care le au, și-au creat și alte ramuri de producție. Ei au îndiguit și au irigați peste 100 de hectare în lunca Jiului și au pus orez. În 1960 au scos de aici și au vîndut mai bine de 30 de vagoane. De asemenea, și-au amenajat o grădiniță de la care au vîndut cantități însemnate de legume și zarzavaturi.

Anul acesta, planurile colectivităților din Gighera întinesc și mai departe. Peste tot au prevăzut producții mai mari decît anul trecut. Posibilitățile gospodăriei în ceea ce prive-

să ridice acareturi, să cumpere vite și toate cîte se cer. Aceasta sporește fondul de bază și valoarea averii obștești. La Gighera, fondul de bază a ajuns la peste 2 milioane de lei. De asemenea, veniturile mari au o bună înfrîmîre asupra valorii zilei-muncă.

Și gospodăria de la Nedea contractează produse cu statul. Dar întrucît are recolte mai mici, cantitățile de produse pe care le poate vinde sînt și ele mai modeste. Ceea ce surprinde este faptul că, în afară de porci, colectivitățile de aici n-au vîndut nimic din sectorul zootehnic. De pe lista articolelor valorificate lipsește orezul. Cum se explică acest lucru? N-or fi la Nedea condiții pentru cultivarea lui? Ba sînt. Dar ce se întîmplă? Porțiunea unde s-ar putea pune orez ar trebui ocrotită printr-un dig de năvala apelor. Nimeni nu s-a învrednicit însă să la vreo inițiativă pentru a se întîmplă această lucrare. Și astfel, posibilitățile rămîn nefolosite. Oamenii rabdă, cum s-ar spune, de sete cu

Noul agronom al gospodăriei colective din Nedea, tovarășul Oprea Niță, arată colectivităților cum se execută polenizarea suplimentară a florii soarelui.

fiintă sub fereastră. Nici grădina nu și-au prea dezvoltat-o colectivitățile și de aceea ea le oferă prea puține produse pentru valorificat. Vînzînd produse mai puține și și firesc să se obțină venituri mai mici. În anul 1959 — 1960, acestea s-au cifrat la circa un milion și jumătate de lei, iar în acest an se prevede să ajungă la 2.400.000 lei. Consecința acestui fapt este lesne de întrevăzut. Gospodăria face investiții mai reduse, iar fondul său de bază ca și averea obștească se dezvoltă mai anevoie. Valoarea fondului de bază s-a ridicat la 1.800.000 lei. Lucruri asemănătoare se pot spune și despre valoarea pe care o are aici ziua-muncă.

Două întîmplări...

În zilele cînd am vizitat aceste gospodării ne-a fost dat să fim martorii la două întîmplări. Le vom povesti în ordinea în care s-au petrecut. Ne aflam la Gighera. Stăteam de vorbă cu Călin Oprea, președintele, cînd a sunat telefonul. Omul a ridicat receptorul și vadă cine era și ce poftea. A ascultat un timp, apoi l-am văzut că a început să se încrunte. După ce a isprăvit de vorbit ne-a privit îngrijorat.

— A plouat mult la munte și vine Jiul mare, ne-a spus. Se așteaptă revărsări. Mi-e teamă să nu ne rupă digurile. Trebuie luate măsuri. Așa că vom continua discuția altădată. A strigat șoferii de la autocamioane și le-a spus să plece în viteză spre brigăzile întîi și la doua. „Luaiți oamenii și-l duceți de-a dreptul la dig”, l-a sfătuit. Apoi a înhamat un cal la o șaretă ca să plece și el într-acolo. L-am însoțit și noi. Din sat și pînă la Jiu nu-i mai mult de un kilometru. Am ajuns repede. Îndată au sosit și colectivitățile chemate. Președintele a stat de vorbă cu brigadierii și împreună au format grupuri de oameni cărora le-au încredințat misiunea de a „patruia” pe dig și de a da de veste dacă apa face cumva, undeva, vreo spîrtură.

— Fiți cu ochii-n patru, le-a spus. Că altfel, rămînem și fără grădină, și fără orez, și fără pîșune. Vreo cîteva fete au fost trimise în sat să asigure pentru cei ce stăteau de pază, de-ale gurii. O zi și-o noapte nimeni n-a plecat de la postul lui. Abia după ce pericolul a trecut s-a dus președintele acasă.

Și iată o întîmplare de la Nedea. Mergem pe cîmp cu Marîș Șarpe, președintele gospodăriei de aici. Ne-am uitat la porumb, apoi am trecut spre lanul de floarea-soarelui. Aici, ce să vezi? Cîit ținea tarlăua, toată planta de pe margine erau fără frunze. Nu bănuim motivul și cred că l-am privit pe însoțitorul nostru cu mirare. Surprinzător însă, și el era tot așa de strîin de cauză ca și noi. Ce se petreceuse? Crescătoarele de păsări întrebaseră de unde pot lua niște frunze pentru bobocii de rață. (Anul acesta au fost cumpărați în sfîrșit vreo 200). Iar brigadierul zootehnic, fără să spună nimănui nimic, le-a trimis la floarea-soarelui.

Două fapte semnificative, cu toate că cea de-a doua ar părea mîrîntă. Gospodăria din Gighera este condusă de un președinte destoinic, care a știut s-o îndrume spre o dezvoltare multilaterală. Aci s-a imprimat un spirit sănătos de disciplină, de dragoste pentru avutul obțesc. Consiliul de conducere este un organism viu care, sub conducerea biroului organizației de bază, coordonează

pas cu pas munca brigăzilor. În fiecare săptămînă, membrii acestuia se întrunesc și iau în discuție problemele care se ivesc. O dată pe lună, sau dacă e nevoie și mai des se convoacă adunări generale. În cadrul acestora se discută întotdeauna lucruri importante. La începutul acestui an s-a adus, bunăoară, în dezbatere problema brigăzilor insistîndu-se asupra profilului și a structurii lor. Și pentru că a venit vorba, trebuie să spunem că aici brigăzile au devenit puternice și stabile iar cei ce le conduc sînt oameni cu experiență care îndeplinesc această sarcină de mai mulți ani.

Cum se petrec lucrurile la Nedea? Consiliul de conducere nu-l face întotdeauna pe deplin datorita. De altfel, în acest an, doi dintre membrii săi au trebuit să fie schimbati pentru lipsă de activitate. Adunările generale nu s-au ținut la timp. În felul acesta, colectivitățile nu sînt atrasă să delibereze asupra problemelor ce se pun în fața gospodăriei, nu e simț răspundătorii de bunul ei mers. Unitatea se dezvoltă mai mult în virtutea inerteiei. Or-

— Ce orezărie s-ar putea face aici!...
— Ce ne trebuie? La „Alimentara” găsim orez cît vrem!...

ganizarea muncii mai lasă de dorit. În 1959 s-au format 15 brigăzi, după un an s-a ajuns la 8, apoi numărul lor a fost redus la 6. În aceste condiții e greu ca brigăzile să se închege și să se întărească. Cîit despre brigadierii, ce să mai spunem? Doar doi au vechime de mai mulți ani. (Oare e o simplă coincidență faptul că în brigăzile acestora lucrurile merg cel mai bine?).

...și o întrebare

Dar comitetul executiv al statului popular raional Segarcea nu cunoaște oare aceste lucruri? Da, le cunoaște. Atunci ce măsuri a luat? Cîitva timp n-a intervenit decît așa, în general. În ultima vreme însă, munca sa a devenit mai concretă, mai la obiect. La Nedea a fost trimisă o brigadă de specialiști ca să analizeze posibilitățile gospodăriei și să-l sfătuiască pe colectivități cum să le pună în valoare. Mai trebuie subliniat o bună inițiativă luată recent. Comitetul executiv raional a organizat una dintre ultimele sale ședințe chiar la Nedea. Cu acest prilej, situația gospodăriei a fost cercetată multilateral propunîndu-se o seamă de soluții. Gospodăria l-a fost trimis, de pildă, un proaspăt absolvent al Facultății de agronomie din Craiova care a început să-l îndrume pe colectivități să aplice agrotehnica înaintată. Aceste măsuri au început să-și arate roadele. Membrii gospodăriei din Nedea lucrează acum cu mai multă atenție la cîmp. Ei au făcut la timp prîștitul și plîvitul culturilor și speră să obțină o producție de cereale mai mare decît în trecut. Totodată, au hotărît să-și mărească fermele. Statul le-a dat credite astfel că planul de cumpărări stabilit pentru anul acesta la vaci și la oi a și fost îndeplinit. Totuși, în actu-

vitarea unității mai persistă o seamă de neajunsuri. Acest fapt arată că ceea ce s-a făcut nu ajunge, că munca comitetului executiv raional trebuie continuată și intensificată. Organizarea brigăzilor și stabilizarea lor, întărirea disciplinei în muncă, sporirea respectului față de avutul obțesc, iată probleme care se mai pun încă în amintita gospodărie și care trebuie să stea în atenția comitetului executiv raional.

Dar nu numai colectiva din Nedea se cere să fie sprijinită mai mult, ci și celelalte unități din raion care se află în situația ei. Experiența pozitivă pe care au dobîndit-o o seamă de colective, atât în organizarea muncii, cît și în dezvoltarea ramurilor de producție, s-ar cuveni să devină un bun comun, să fie generalizată. Astfel, toate gospodăriile din această parte a țării vor ajunge la nivelul celei de la Gighera, adică vor deveni fruntașe. Atunci, dacă vom mai avea prilejul să plecăm de la Segarcea către Dunăre, nimeni nu ne va mai putea sfătui să ne oprim „dincoace” de baltă. Căci „dincolo” și peste tot în raion vor fi numai unități puternice și prospere.

ION PAVELESCU
Desena: GH. CHIRIAC
Fotografii: A. CONSTANTINESCU

Buletinul muncilor agricole

În întreaga țară lucrările agricole de vară se desfășoară tot mai intens. Se continuă tăcerea rășinilor, de pe suprafețe tot mai mari, se recoltază orzul de toamnă în regiunile din sud și sud-vestul țării, iar în regiunile Oltenia, București, Banat și altele a început de câteva zile sâcșirea grânelor. Continuă intens îngrijirea culturilor și celelalte munci agricole de vară.

Din datele primite de Ministerul Agriculturii reiese că până la 22 iunie au reușit a doua oară 71 la sută din culturile de porumb pentru boabe și siloz și 87-96 la sută din culturile de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și cartofi. Prășia la III-a a fost executată pe suprafețe mai mari decât în regiunile sudice. La porumb această lucrare a fost efectuată în proporție de 71 la sută în regiunea București și de 42 la sută în regiunea Dobrogea, la floarea-soarelui de 91 la sută în regiunea București și de 59-61 la sută în regiunile Argeș și Oltenia, iar la sfeclă de zahăr în proporție de 88-99 la sută în regiunile București, Crișana, Oltenia, Dobrogea, Banat. La cartofi prășia la III-a a fost terminată în regiunea București și efectuată pe 80-90 la sută din suprafețele cultivate în regiunile Banat și Dobrogea.

În cursul ultimei săptămâni s-a terminat prima coasă la trifoliene și a început cea de-a doua.

În unele regiuni, lucrările de îngrijire a culturilor, ca și cele de recoltare a muncilor și mai ales transportul și depozitarea acestora, nu s-au desfișurat potrivit posibilităților existente și rit-

mului impus de vegetația culturilor. Culturile de porumb sînt neprișite la două oară pe suprafețe mai mari în regiunile Hunedoara, Cluj, Brașov, Bacău, Iași, cele de floarea-soarelui și de sfeclă de zahăr în regiunile Iași, Cluj, iar de cartofi în regiunile Mureș-Auto-noma Maghiara, Cluj, Argeș și Suceava.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole de vară, Ministerul Agriculturii recomandă să se intensifice recoltarea în prăgă a orzului de toamnă pentru consum în regiunile din sud și sud-vest și să se controleze permanent lucrările de grîu în vederea stabilirii momentului optim de recoltare și începerea de îndată a sâcșirii. Este necesar ca toate arile să fie amenajate la vreme.

Să se continue cu toate forțele lucrările de îngrijire a culturilor, astfel ca în regiunile din nord să se termine în câteva zile prășia la II-a la porumb, iar în cele din sud și sud-vest prășia la III-a la porumb, sfeclă de zahăr și cartofi. În toate regiunile să se intensifice costul culturilor furajare anuale și a finurilor naturale, asigurându-se transportul și buna lor depozitare, precum și însilozarea unor cantități cit mai mari de nutrețuri.

Să se acorde o grijă deosebită lucrărilor de îngrijire în vii și livezi, precum și celor din grădini de legume.

În săptămîna viitoare să se termine pregătirea mijloacelor pentru transportul recoltei și a spațiilor necesare bunei depozitări a producției agricole a acestui an. (Agerpres)

Sesiunea Comisiei mixte romîno-iugoslave de colaborare tehnico-științifică

La 23 iunie 1961 s-au încheiat la București lucrările sesiunii a III-a a Comisiei mixte romîno-iugoslave de colaborare tehnico-științifică între R. P. Romînia și R.F.F. Iugoslavia.

La sesiune a fost adoptat programul de colaborare tehnico-științifică între cele două țări pentru perioada următoare.

A fost semnat un Protocol privind creșterea organizației economice și instituțiilor romine și iugoslave vor face schimb de specialiști și documentație tehnică pentru transmiterea reciprocă a experienței în pro-

ducție și a realizărilor tehnico-științifice în domeniul industriei carbonifere, construcțiilor navale, al metalurgiei neferoase, al industriei petrolului și chimiei, al industriei alimentare și ușoare, al agriculturii și silviculturii.

Din partea romîni Protocolul a fost semnat de ing. Răducan Clodiu, adjunct al ministrului Industriei Petrolului și Chimiei, iar din partea iugoslavă de ing. Spasoj Velimirovic, adjunct al secretarului de stat al Vecei Executive Federale.

Ultimul spectacol al Ansamblului „SLASK“

Aseară, publicul bucureștean a asistat la un nou spectacol prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri folclorice „Slask“ din Republica Polonă. Spectacolul a avut ca viză administrativă programul variat și de un ridicat nivel artistic executat de această prestigioasă formație care ne vizitează țara. Numeroase aplauze la scenă deschisă au răspălit arta artiștilor polonezi.

Prezența Ansamblului „Slask“ care se bucură de un binemeritat prestigiu, fiind decorat cu ordinul „Steagul Muncii“ clasa I și cu Medalia de Aur a Consiliului Mondial al Păcii, a dat în același timp prilejul publicului nostru să aibă un contact nemijlocit cu bogatul folclor al poporului frate polonez.

„Sîntem foarte plăcut impresionat de ospitalitatea cu care am fost primiți, de dragostea cu care am fost înconjurat — a declarat printre altele conducătorul artistic și dirijorul ansamblului, Stanisław Hadyna unui redactor al Agenției Romine de Presă „Agerpres“, căruia i-a împărțit din impresiile sale din timpul

turneului făcut pînă acum în țara noastră.

Oaspețele a dat o înaltă apreciere publicului românesc. „Căldura cu care au fost primite spectacolele noastre de către publicul dvs. — a spus el — ne-a bucurat cu afit mai mult cu cît noi știm că romînii au un minunat și bogat folclor a cărei faimă este cunoscută în lumea întreagă“.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a oferit simbăz dimineața un cotelet cu ocazia turneului în țara noastră a Ansamblului de stat de cîntece și dansuri „Slask“ din R. P. Polonă.

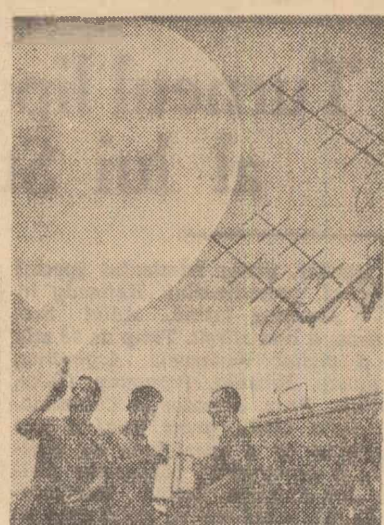
Au participat membri ai conducerei Ministerului „Afacerilor Externe“ și Ministerului Învățămîntului și Culturii, reprezentanți ai Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea și ai Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale. Au fost prezenți Janusz Zambrowicz, ambasadorul R. P. Polone la București și membri ai ambasadelor.

Se construiește o nouă policlinică

BALS (de la corespondentul nostru). — În incinta spitalului Bals, a început construcția unei policlinici raionale. Pînă în prezent s-a betonat fundația și se fac pregătiri pentru continuarea construcției. Paralel au început săpăturile la sursa de apă ce va asigura aprovizionarea policlinicii și spitalului.

Albirea țesăturilor cu apă oxigenată

La „Institutul de cercetări textile“ din Capitală, s-a desfășurat procesul tehnologic de albirea țesăturilor cu apă oxigenată. Aplicat în practică la „Întreprinderile textile“ din Lugoj, „Țesătura“ din Iași și în alte întreprin-

În cadrul Stației aerologice Băneasa se efectuează sondaje aerologice cu scopul determinării temperaturii, presiunii, umidității, direcției și intensității vîntului la înălțimi pînă la 15—20 km. În eliceu: tehnicienii Ion Badea, Eugen Tănăsescu și Gheorghe Gulan pregătind aerosonda în vederea lansării.

Foto: AGERPRES

Membri ai parlamentului Republicii Peru au sosit în Capitală

La invitația grupului național român din Uniunea Interparlamentară, vizită au sosit în Capitală într-o simbioză de prietenie deputații Wilbert Salas Rodriguez Jose și Willalobos Aguirre Oscar, membri ai Parlamentului Republicii Peru.

În cursul apleașii zile deputații peruvieni au fost primiți de președintele comitetului de conducere al grupului național român din Uniunea Interparlamentară, acad. M. Ralea. Au fost de față deputații acad. St. S. Nicolau, prof. Stanciu Stoian și C. Paraschivescu Bălcăneanu. (Agerpres)

Expoziția regională de artă populară

În cadrul celei de a doua biennale de artă populară, Casa regională a creației populare a organizat la Palatul de cultură din Pitești, o expoziție cu cele mai reușite lucrări prezentate de artiștii amatori din regiune. Aci se găsesc expuse neîntrecutele foto de Argeș, Muscel și Vilcea, lucrări din fire aurii și argintii pe fond negru, ori roșu, cu mormane de borangic și li bogate, costume bărbătești sau cojoace. Pe lîngă obiectele cu caracter tradițional — oale, ulcioare, realizate de meșteri din Poenița și Coșești — expoziția cuprinde lucrări din creația nouă ca t fete de masă, vase, miniaturi arhitecturale, împletituri. Un loc deosebit ocupă ceramica de Horezu, reprezentată prin formuri cu diferite desene, vase, etc. Expoziția regională a artei populare argeșene este concepută cu un viu interes de oamenii muncii din localitate.

deri, noul proces tehnologic de albire a dat rezultate satisfăcătoare. Zilele acestea, albirea cu apă oxigenată a fost aplicată în practică la fabrica „Producția“ din Balotesti, alți la țesăturile de lîn, cit și la cele de lîn în ames-

tec cu bumbac. Țesăturile albe cu apă oxigenată sînt calitative mai bune, iar rezultatele obținute pînă acum permit extinderea noului proces tehnologic și în alte întreprinderi textile.

Sedinta Comisiei O.N.U. pentru cercetarea situației din Africa de sud-vest

ACCRA 24 (Agerpres). — La Accra s-a deschis sedința Comisiei O.N.U. pentru cercetarea situației din Africa de sud-vest, teritoriul sub tutela Republicii Sud-Africane.

După cum au declarat toți vorbitorii, frunții ai vieții publice din Africa de sud-vest, care au luat cuvîntul la sedința Comisiei, guvernul rasist al Republicii Sud-Africane, încălcat în mod monstruos drepturile elementare ale omului, precum și dreptul internațional.

Peste 200 de lideri ai opoziției și membri ai Organizației populare din Africa de sud-vest, a declarat printre altele președintele acestei organizații Nuroma au fost arestați și aruncați în închisoare, mulți au fost deportați din orașe în regiuni îndepărtate și sînt înjui sub pază.

Autoritățile sud-africane au înarmat pe toți locuitorii albi cu arme de foc și automate.

Sub pretextul „măsurilor de securitate“, în apropierea graniței cu Angola sînt concentrate mari detașamente politienesti. Toate aceste măsuri, a subliniat Nuroma, urmăresc un singur scop și anume de a lichida pe africani din țara noastră.

Kosongulzi, președintele Uniunii Naționaliste din Africa de sud-vest, a citat în declarația sa la sedința Comisiei O.N.U. exemple de abuzuri monstruoase comise de autoritățile sud-africane față de băștinași.

„Titan“ a explodat în aer..

CAPE CANAVERAL 24 (Agerpres). — Agenția United Press International anunță că la 23 iunie un proiectil balistic american de tip „Titan“ a explodat în aer în cursul unei încercări de lansare.

Rămășițele în flăcări ale proiectilului au căzut în Oceanul Atlantic. Potrivit unui comunicat al avizierii americane această explozie se datorează unei „deficiențe de funcționare“. Acesta este al doilea eșec înregistrat în decurs de 24 de ore cu experimentarea unui proiectil balistic american. Cu o zi înainte un tip nou de rachetă „Atlas“ a explodat la un minut după lansare.

În Cuba se află de cîva timp o delegație de tineri specialiști sovietici în domeniul agriculturii, pentru a împărtăși din bogata lor experiență muncitorilor din gospodăriile agricole de stat cubane. Tehnicienii sovietici cooperează strîns cu muncitorii agricoli cubani la recoltarea trestiei de zahăr.

În foto: pregătirea uneltelor ce servesc la tăierea trestiei de zahăr.

11 ani de la dezlănțuirea agresiunii imperialiste în Coreea

Simplinesc astăzi 11 ani de cînd a fost dezlănțuit războiul din Coreea. 11 ani de cînd cercurile imperialiste din Occident, folosindu-se de marioneta Li Sin Man, ulterior alungat de popor, au încercat cu forța armelor să împiedice poporul din R.P.D. Coreeană să-și făurească o viață nouă socialistă.

Nesăbuită încercare! Atacul pe care l-au dezlănțuit imperialiștii americani acum 11 ani a dus în peninsula coreeană prîjorul unui război pustitor care a nimicit un mare număr de vieți. Dar în ciuda marilor încercări prin care a trecut, a jertfelor sale, pricinuite de lupta cu armata celei mai puternice țări capitaliste, R.P.D. Coreeană, bucurîndu-se de simpatia opiniei publice mondiale, de sprijinul frătesc al țărilor socialiste, a spulberat lăzile desarte ale imperialiștilor. În 1953, la Panmunjon, agresorii americani și cei ce li s-au asociat au fost nevoiți să semneze armistițiul care consfințește încheierea războiului.

Războiul din Coreea a însemnat pentru imperialismul american nu numai un rușinos eșec militar, dar și o răsunătoare înfrîngere politică. Imperialismul american s-a demascat atunci pe deplin ca un dușman înverșunat al independenței popoarelor.

Într-o perspectivă și mai clară apare acum rolul murdar jucat de O.N.U. în agresiunea din Coreea. Trygve Lie a făcut atunci locul puterii imperialiste, subordonat politiciii acestora steagul și aparatul O.N.U. Cîte asemănări sînt între rolul murdar jucat de Trygve Lie acum 11 ani și activitatea nefastă desfășurată de Hammar-skjoeld în Congo! Și Hammar-skjoeld s-a pus doar în slujba imperialiștilor. El a folosit trupele și autoritatea O.N.U. nu pentru a ajuta guvernul legal să izgonască pe agresorii belgieni din Congo, ci pentru a da puterea în mîinile marionetelor coloniale și a-i ucide pe primul ministru legal Patrice Lumumba și alți conducători patrioți. Consemnînd astăzi cele petrecute acum 11 ani, opinia publică are o dată mai mult prilejul să constate că de judicioase sînt propunerile

Conferința internațională a O.I.M. Interveniția delegatului român

GENEVA 24 (Agerpres). — Corespundență specială: La Geneva continuă lucrările Conferinței O.I.M. În cadrul dezbaterilor pe marginea raportului prezentat de directorul general al O.I.M. a luat cuvîntul delegatul român I. Marinescu, directorul uzinei de anvelope Poștea-Leordeni.

Abordînd problemele introducerii tehnicii moderne, reprezentantul directorilor de întreprinderi din R. P. Romînia a subliniat că în țările capitaliste tehnica modernă a făcut să crească considerabil profiturile monopolistilor, în timp ce masa muncitorilor este supusă creșterii șomajului, scăderii nivelului de trai și bolilor profesionale. Cu totul altul, a spus reprezentantul

romîn, este sensul introducerii tehnicii noi și consecințele ei sociale în țările socialiste. Ca exemplu el a prezentat cifre privind creșterea producției industriale și a salariului real al muncitorilor din R. P. Romînia.

Referindu-se la problema rolului directorilor de întreprinderi, delegatul român a criticat raportul directorului general al O.I.M. pentru că asociază fără nici o distincție directorii de întreprinderi din țările capitaliste cu cei din întreprinderile socialiste, urmînd să ascundă relațiile de muncă capitaliste și exploatarea muncitorilor sub paravanul „capitalismului popular“ și așa-ziselor „interese comune“ între muncitori și capitaliști.

Ce se urmărește prin crearea A.S.A.S.

BANGKOK 24 (Agerpres). — Planurile de mult anunțate privind crearea așa-numitei „Asociații a statelor Asiei de sud-est“ (A.S.A.S.) au căpătat o formă concretă în urma conferinței reprezentanților Tailandei, Malayei și Filipinelor care a avut loc la Bangkok. După părerea presei occidentale, această conferință a pus baza creării noii grupări în Asia de sud-est. La sfîrșitul acestei luni sau la începutul lunii iulie la Bangkok se vor întrîni miniștrii de Externe ai celor trei țări care vor proclama în mod oficial crearea A.S.A.S.

Organizatorii A.S.A.S. declară că asociația este proiectată ca o organizație „apolitică“, „independentă“, al cărei scop ar fi „colaborarea economică și culturală“.

Apare însă cît se poate de evident că constituirea A.S.A.S. este menită în planurile americane să lărgască influența pactului S.E.A.T.O. în această regiune. După cum se știe proiectul inițial al creării A.S.A.S., a fost anunțat de președintele Filipinelor, Garcia. În „expunerea de principii“ prezentată de Garcia se arată că scopul creării A.S.A.S. este legat de rezistența „în fața pericolului comunist“ Crearea A.S.A.S. avea drept scop includerea în sfera de acțiune a S.E.A.T.O. (din care fac parte și Tailanda și Filipinele) a unor țări ca Indonezia, Birmania, Cambodgia etc. Aceste țări au refuzat să facă parte din A.S.A.S.

Crearea A.S.A.S. este o verigă în ofensiva cercurilor conducătoare din S.U.A. împotriva ideii independenței și neutralității care își face loc cu tot mai multă vigoare în rîndul tuturor țărilor asiatice și în primul rînd în rîndul țărilor aflate încă sub dominația S.U.A.

Ultracolonialiștii pregătesc o nouă rebeliune în Franța și Algeria

PARIS 24 (Agerpres). — Căpeteniile ultracolonialiștilor pregătesc o nouă rebeliune militară în Franța și Algeria, declară Claude Bourdet într-un articol publicat în săptămînalul „FRANCE OBSERVATEUR“. Referindu-se la păterea majorității „comente“, Claude Bourdet scrie că generalii care au condus recenta rebeliune militară-lăscă din Algeria nu lăceau doct să asigure „acoperirea acestei operațiuni“. Potrivit spuselor autorului articolului, principalii conducători ai ultracolonialiștilor se află în Franța și pot pregăti năvălirea o lovitură de stat.

Procesul judecătoresc lăsat în urmă de participanții la rebeliunea din aprilie, scrie Bourdet, a dus în lîni mari doar la „achitarea morală a tuturor căpeteniilor și a

Declarația purtătorului de cuvînt al armatei indoneziane

DJAKARTA 24 (Agerpres). — După cum anunță agenția P.I.A., lt. colonelul Sunario, purtătorul de cuvînt al armatei indoneziane, a declarat la 23 iunie că în cursul operațiunilor trupelor guvernamentale împotriva rebelilor de pe insula Seram au fost capturate o serie de documente importante. Aceste documente subliniază că Sumokil, conducătorul rebelilor, a menținut un strîns contact cu autoritățile olandeze din Irianul de vest. După cum a declarat lt. colonelul Sunario, pe baza documentelor capturate s-a stabilit că guvernul olandez a acordat de mult ajutor lui Sumokil și rebelilor conduși de el.

ANGOLA: Importante succese ale forțelor patriotice

LUANDA 24 (Agerpres). — Forțele patriotice opun o rezistență puternică, repunînd numeroase succese în lupta împotriva trupelor colonialiste. În ultimele zile, relatează corespondentul agenției REUTER, partizanii angolezi au întreprins lăd întrerupere atacuri împotriva trupelor colonialiste.

Correspondentul agenției FRANCE PRESSE anunță că la 23 iunie, în întreaga regiune de nord a Angolei forțele patriotice au desfășurat lupte crîncene împotriva colonialiștilor. Pe fluviul Saccamă a fost distrus un important pod de beton care asigura legătura între centrele Santa-Cruz și Macocao. Au fost atacate de asemenea mai multe convoaie portugheze pe drumul dintre Negage și Carmona. Trupele portugheze au suferit pierderi la plantații ale colonialiștilor din această regiune au fost complet distruse. Patrioții au atacat de asemenea unitățile portugheze de la Bu-longogo, Terreiro și Quilese.

„ASSOCIATED PRESS“: „Macmillan a hotărit aderarea Angliei la piața comună“

LONDRA 24 (Agerpres). — În timp ce guvernul britanic a trimis trei miniștri în țările Commonwealth-ului pentru a se „consulta“ cu guvernele țărilor respective în ceea ce privește consecințele unei „eventuale“ aderări a Angliei la piața comună, primul ministru Macmillan „a hotărit“, după cum relatează agenția ASSOCIATED PRESS, includerea Marii Britanii în piața comună și începerea în întreaga țară a unei campanii propagandistice în sprijinul acestei asemenea. Corespondentul relatează de asemenea că ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Home, a ținut un discurs în Camera Lorilor în care a confirmat adoptarea acestei hotărîri luate de primul ministru Macmillan.

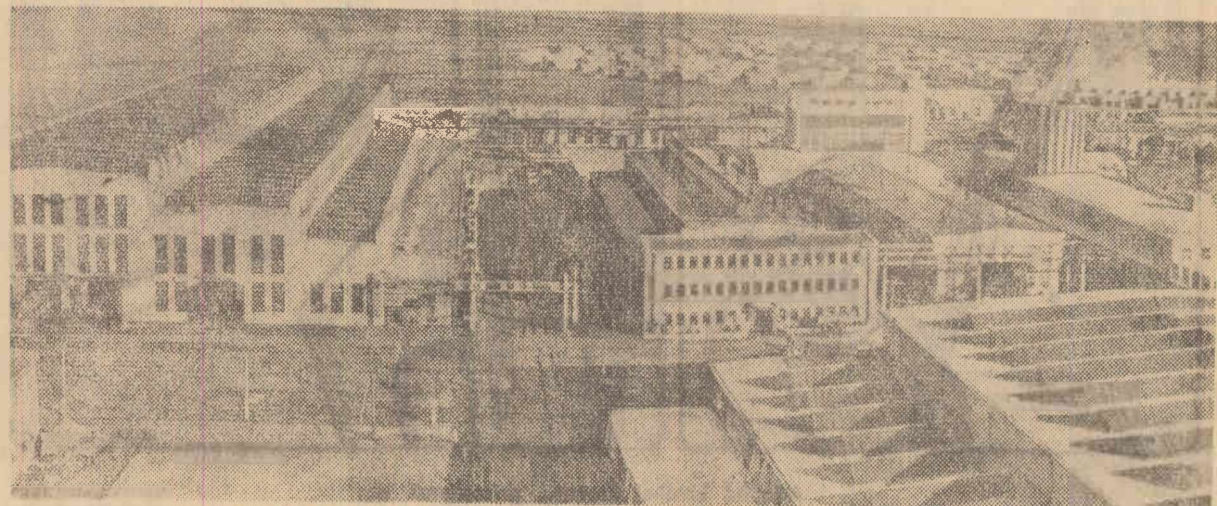
În timp ce guvernul britanic, cînd prezintă S.U.A., a hotărit să includă Anglia în „piața comună“,

în țara lupta între partizani și adversarii acestei măsuri continuă cu o înverșunare și mai mare. „Parlamentul britanic, relatează agenția FRANCE PRESSE, este în prezent tot afit de scîndat în problema „pieții comune“ ca și pe vremuri Aduana națională franceză în problema Comunității defensive europene. Fiecare dintre cele două mari partide — conservator și laburist — este la rîndul său scîndat și o adevărată bătaie a rezoluțiilor a început în Camera Comunelor“. Deputatul laburist Sydney Silverman a prezentat parlamentului o moțiune intitulată „Pericolul pieții comune“, care va fi lăsată în discuție la 28 iunie. În această moțiune se cere Camerei Comunelor să-și exprime îngrijorarea profundă față de presiunile exercitate asupra Angliei în vederea intrării ei în „piața comună“.

Miting și demonstrație la Phenian

PHENIAN 24 (Agerpres). — La 24 iunie, în piața centrală din Phenian a avut loc un miting de masă și o demonstrație a oamenilor muncii cu prilejul zilei de luptă pentru retragerea imediată a trupelor americane din Coreea de sud. La miting au participat conducătorii al partidului și guvernului, lideri al partidelor democratice, reprezentanți de seamă al vieții publice din R. P. D. Coreeană. Kim Gwan heb, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri, ministrul Apărării Naționale, a rostit o cuvîntare la miting. El a spus că, în preajma împlinirii a 11 ani de la izbucni-

rea războiului din Coreea, întregul popor coreean intensifică și mai mult lupta pe plan național împotriva imperialiștilor americani, care continuă să ocupe Coreea de sud. Vorbitorul a subliniat că R. P. D. Coreeană va continua și pe viitor să depună toate eforturile pentru reunificarea pașnică a patriei. Singura cale pentru a se înlătura situația extrem de gravă din sud o constituie retragerea trupelor americane, stabilirea schimburilor economice și culturale, unificarea țării pe cale pașnică.

Uzina de reparații a vagoanelor și locomotivelor din Vonsan (R.P.D. Coreeană) refăcută după război.

Lac pentru sporturi nautice

CLUJ (de la corespondentul nostru). În vecinătatea parcului Babeș-Bolyai din Cluj, pe cursul râului Someș, continuă cu intensitate lucrările de amenajare a unui lac ce se va întinde pe o suprafață de mai multe hectare și va fi destinat sporturilor nautice. Pînă în prezent

s-au excavat peste 20.000 m.c. pămînt din cei 60.000 prevăzuți pînă la terminarea lucrărilor. O contribuție de mare preț la amenajarea viitorului lac o aduce cetățenii, și în special tineretul orașului, care efectuează un mare volor de lucrări prin muncă patriotică.

CUM VA FI VREMEA ?

Pentru zilele de 26, 27 și 28 iunie se anunță următorul timp probabil:

În București: Vreme relativ caldă, ușor instabilă după amiaza, cînd vor cădea ploți sub formă de averse. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară.

În țară: Vreme relativ caldă, ușor instabilă după amiaza, cînd local vor cădea ploți sub formă de averse însoțite de descărcări electrice. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Minime vor fi cuprinse între 10 și 20 de grade, iar maximele între 22 și 32 de grade.

mentului multifilaritate și s-a obligat să controleze puterea de cumpărare a "peșetei" lucrurile s-au îndrătuțit și mai mult. „Criza a cuprins de îndată băncile, comerțul în interiorul statului, industria textilă și metalurgică. La începutul anului 1932, în